

Útvarpsfeðgarnir aftur fyrstir

— Gott skemt í Studentakabarettini 1979, men framfærslan kundi verið betri

Tað blivu aftur í ár útvarpsfeðgarnir, sum fingtu tann heidur at byrja studentakabarettina.

Aftaná, at Jákup Kass hevði lisið morgunlesturin — eitt faðir vár lagað til okkara oljukrepputiðir — og endað við esso i staðin fyri amen, boðaði Jógvan frá, at hann kom ikki til arbeiðis aftaná døgurða. Hann skuldi út á føðideild-

ina at siggja son sin føðast.

Saman við einum hugagóðum útvarpsmanni sóu vit barnið føðast. Og barnið — tað var føroyska sjónvarpið.

Aftaná hetta nakað tunnlaga skemtið um Argefeðgarnar, sum fyri ein part var endurtøka av tí, sum var í fjør, bleiv kabarettin betri.

Tann ringa nálin

Har var gott tilfar, men framfærslan var ikki av tí besta. Tað er vordíð eyðkennandi fyri studentakabarettirnar, at tær eru settar saman í skundi, ivaleyst eftir at farið er útum hálvan ólavskumánaðin. Tað er fyri so vítt eisini neyðugt, tí annars koma tær aktuella hendingarnar ikki við.

Og tað var júst tað aktuella, sum setti dámin á hesaferð. Har var vatn-megiútbýggingin hjá SEV, eitt kvæði um Sevaran Vavgrim og tussarnar Eyðfinn á Hólminum, Fossaboga og Vindmartin.

Har var samgonguslitið — ein frálík sketch — javnlikin Jesus, ófriðurin á Vaglinum, tjældini við Leynarvatn og ikki minst SMS og Hans Mortensen, sum ongantið hevur hugsað um eitt fimmyra, men mest um at hjálpa fólki. Millum annað kvinnum at gerast tekkiligar.

Henda sketchin var tann best framfærda og kanska eisini tann stuttligasta.

Samrøða við Hans Mortensen, sum her visir fram nýggjasta undurið hjá SMS, boppukremið

Undirritaði sá kabarettina tvær ferðir. Ólavskudag og týsdagin. Ta fyrru ferðina var meira flog yvir framfærsluni og av tí sama kom skemtið betur fram og út í salin. Tað var eisini meira látur sunnudagin. Hetta visir, hvussu stóran týðning, sjálv framfærslan hevur.

Vánalig fyrireiking eyðkennir tíverri alt ov ofta mentanarlig tiltøk í Føroyum.

Tað er sum at spæla eina góða plátu við einari ringari nál.

Arvafiggjindin

Arvafiggjindin hjá teimum intellektuellu, tey gudi-ligu, fingtu eisini í ár av at vita. Men broddurin var ikki so beiskur sum í fjør.

Triggjar sketchir vóru knýttar saman. Tað byrjaði við slagsmálinum á Vaglinum. Politistarnir tóku ein tilvildarlígan úr hópinum av ungfólki — tað høvdu teir lært niðri á politiskúlanum — og í næstu sketchini var hesin leiddur fyri dómaran. Tann tikni eitur Kristmundur og so byrja álopin á Kammerat Jesus, sum øll vita um, men ongín hevur lisið.

Men áðrenn tað eydnast »fólkinum« at fáa hann brendan á báli, kemur ein maður við krossi og býður sær til at frelsa hann. Frelsanin fer fram í tjaldinum við Leynarvatn og so eru vit í triðju sketchini.

Henda frelsanin er eitt

av tí besta í kabarettini.

Nú kann ein spyrja, hvat samband er millum ófriðin á Vaglinum og Kammerat Jesus. Meiningin er uttan iva at vísa á, at polití og dómssvald eru til fyri borgaraskapið — tey, sum føla seg hótta av ófriðinum og kammeratinum.

Studentakabarettin 1979 var hvørki betri ella verri, enn ein hevði væntað — kanska eitt sindur betri.

Tey, sum hava skrivað tættirnar og sketchirnar, dugta at finna tey eymu stóðini og tað láturliga hjá politikarunum, spekulantunum og teimum, sum sjálf hava útnevnt seg til sendiharrar himmalsins her á jørðini.

hd

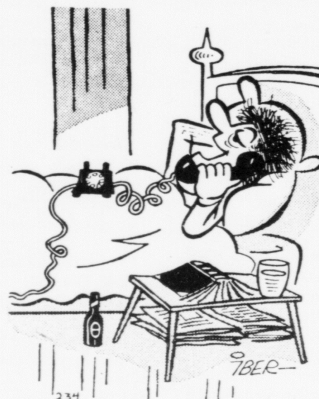
Ólavskufamsýningin í Listaskálanum er opin í dag og sunnudagin kl. 14 — 18. Hetta er seinasta høvið at siggja tey 180 listaverkini, sum hesa ólavskuna hava hingið í

Gundadali. Skránnar til framsýningina eru talmerktar, og tá hon endar í morgin, verður drigið. Vinnarin kann velja sær list fyri 2500 kr.

hornið

So slapp hann at royna ein tingsess kortini...

Ja, orsaka, men eftir sum eg fekk tóna, so ringdi eg bara onkrastaðni...

Teir sakkenu hava mælt til at Heygsgarður er tann best hóskandi til Royndarstöð, tí

hann er tann einasti garðurin, har tað ikki er neyðugt at nýta pikar í fjallstavunum.

Óli í Áarstovu

Til eitt borðhald á Hotel Vágum nú í vikuni í samband við Landsfundin hjá Vinstra, hevði ein servitrisa borðreitt øvugt í teirri trúgv, at Vinstra var ein bólkur av láumum fólki.